

عنوان مقاله:

مقایسه نارسایی هیجانی، خود دلسوزی و سبک های شوخ طبیعی بین والدین کودکان کم توان ذهنی و کودکان عادی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

هیوا محمودی - استادیار، گروه علوم اجتماعی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

محسن جلالی - استادیار، گروه علوم اجتماعی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

فایق احمدی سلیمانیه - کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش مقایسه نارسایی هیجانی، خود دلسوزی و سبک های شوخ طبیعی بین والدین کودکان کم توان ذهنی و کودکان عادی بود. روش پژوهش توصیفی از نوع علی - مقایسه ای بود. جامعه آماری شامل کلیه والدین کودکان کم توان ذهنی (N=160) و والدین کودکان عادی شهرستان سقز بودند که از بین آنها 80 نفر والد کودکان کم توان ذهنی به شیوه دردسترس و 80 نفر والد کودکان عادی بودند به شیوه نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس نارسایی هیجانی تورنتو (بگبی، پارکر، تیلور ، 1994)، پرسشنامه خود دلسوزی (نف، 2003) و پرسشنامه شوخ طبعی (مارتین و دیگران، 2003) است. روش تجزیه و تحلیل، آزمون تحلیل واریانس چند متغیره بود. نتایج پژوهش نشان داد که بین والدین کودکان کم توان ذهنی و والدین کودکان عادی از لحاظ نارسایی هیجانی، خود دلسوزی و سبک های شوخ طبعی تفاوت معنی دار وجود دارد ($P \leq 01/0$). نتیجه گیری: والدین کودکان کم توان ذهنی به دلیل مشکل فرزندشان مشکلات نارسایی هیجانی و خود- دلسوزی بیشتر داشتند و از سبک های شوخ طبعی پرخاشگرانه و خودتحقیرگرایانه نسبت به والدین سالم استفاده کردند. بنابراین والدین کودکان کم توان ذهنی نیاز به توجه و حمایت بیشتر در زمینه آموزش و تربیت کودکان دارند.

کلمات کلیدی:

نارسایی هیجانی، خود دلسوزی، سبک های شوخ طبیعی، کودک کم توان ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/887029>

